

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH220028
NAZWA
OBSZARU Studzienickie Torfowiska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH220028	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Studzienickie Torfowiska

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-12
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 października 2022 r. w spr. soo Studzienickie Torfowiska (PLH220028)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
17.5665

Szerokość geograficzna
54.1064

2.2. Powierzchnia [ha]:

175.27

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL63	Pomorskie
------	-----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3160			4.35		G	A	C	C	B
7110			2.29		G	C	C	B	C
7120			3.44		G	B	C	B	C
7140			7.64		G	A	C	B	B
9110			27.3		G	C	C	C	C
9190			3.18		G	D			
91D0			31.4		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki	Populacja na obszarze	Ocena obszaru
---------	-----------------------	---------------

Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1166	Triturus cristatus			p				R	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	67.13
N16	1.58
N17	28.06
N12	3.22
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje kompleks jezior dystroficznych, torfowisk i lasów bagiennych położonych w pierwotnie bezodpływowych zagłębieniach w krajobrazie morenowym, w otoczeniu lasów liściastych, głównie kwaśnych buczyn.

Obszar pod względem hipsometrycznym jest obszarem wypukłym, o mocno zróżnicowanych wysokościach względnych i bezwzględnych. Mieści się on w przedziale wysokości od około 160 m n.p.m. do ponad 200 m n.p.m. Teren jest ogólnie nachylony w kierunku południowo-wschodnim.

W krajobrazie przeważają wysoczyzny moreny dennej z ułożonymi miejscami morenami czołowymi głównej fazy marginalnej stadium pomorskiego. W pobliżu obszaru przebiegają rynny subglacjalne jezior Ryńskie – Kłaczno - Studzieniczno (po wschodniej i południowo-wschodniej stronie) oraz w dalszej odległości rynna Jeziora Mądrzechowskiego (po stronie zachodniej).

Wśród utworów powierzchniowych dominują tu gliny zwałowe powstałe w wyniku wytopienia się i osadzania materiału skalnego pod lodowcem lub na jego powierzchni. Ponadto miejscami występują piaski, żwiry i głazy moren czołowych. Dominującym typem gleb są gleby bielcowe wytworzone z piasków słabogliniastych oraz z glin lekkich i średnich. Poza tym wyróżnić tu można jeszcze bielice powstałe na bazie glin zwałowych.

W strukturze krajobrazu dominują pagórkowate tereny moreny dennej z użytkowaniem leśnym. Znaczne powierzchnie zajmują zagłębienia wysoczyzny i obniżenia wytopiskowe zajmowane przez jeziora i torfowiska

oraz bory i brzeziny bagienne. Udział elementów antropogenicznych jak drogi utwardzone i asfaltowe jest znikomy.

Przez obszar przebiega główny dział wodny Pojezierza Pomorskiego, rozgraniczający dorzecza rzek przymorskich od dorzecza Wisły. Zachodnia część obszaru (dorzecze Słupi) odwadniana jest w kierunku zachodnim do Jeziora Ugoskiego, leżącego w systemie Ugoska Rzeka-Bytowa. Wschodnia część obszaru, leżąca w dorzeczu Brdy, jest odwadniana powierzchniowo w kierunku południowym do jeziora Studzieniczno i stanowi obszar źródliskowy rzeki Kłonicznicy.

Sieć hydrograficzna obszaru składa się z torfowisk i położonych w ich obrębie małych jezior o powierzchni do maksymalnie około 1,5 ha oraz niewielkich cieków o genezie antropogenicznej. Cieki te tworzą sieć rowów łączących poszczególne torfowiska oraz odprowadzają z nich nadwyżki wody.

Pod względem warunków występowania wód podziemnych obszar jest zaliczany do regionu przymorskiego. Występują tu wody porowe w warstwach odkrytych (gruntowe) oraz izolowane od powierzchni wody wgłębne. Głębokość występowania pierwszego zwierciadła wód podziemnych (wg Atlasu hydrologicznego Polski 1987) jest tu szacowana na 5-20 m pod powierzchnią terenu. Charakterystyczny dla rejonu jest dość duży udział odpływu podziemnego w ogólnej masie odpływu, sięgający od 60% do 75%.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar obejmuje dobrze wykształcone i zachowane siedliska torfowiskowe. Stwierdzono tu 7 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG zajmujących niemal 60 % obszaru. Stanowiska rzadkich gatunków torfowiskowych występują w obfitych populacjach, są to m.in. *Scheuchzeria palustris*, *Carex limosa*, *Rhynchospora alba*, *Drosera rotundifolia*, *D. obovata*, *D. anglica*.

Siedlisko 3160. W obszarze jest 7 jezior dystroficznych. Są to niewielkie i stosunkowo płytkie zbiorniki położone w otoczeniu torfowisk i borów i lasów bagiennych. Ich woda cechuje się kwaśnym lub lekko kwaśnym odczynem i niskim przewodnictwem elektrolitycznym. Plankton jest ubogi i typowy dla jezior dystroficznych. Roślinność makrofytowa jest skąpo wykształcona w postaci niewielkich skupisk grążela żółtego *Nuphar lutea*, rzadziej rdestnicy pływającej *Potamogeton natans*. Jeziora te są więc w pełni reprezentatywne dla siedliska (stopień reprezentatywności A). Większość jezior dystroficznych w obszarze (6) to zbiorniki o zniekształconej w wyniku odwodnień specyfice hydrologicznej i hydrochemicznej, stąd ich stan zachowania jest średni C. Powierzchnia względna siedliska w obszarze w odniesieniu do krajowych zasobów jest niewielka (C). Niemniej jednak ocena ogólna dla obszaru określona została na B

Siedlisko 7110. W obszarze zlokalizowano aktualnie dwa płaty torfowiska wysokiego. Oba płaty cechują się znaczącym udziałem gatunków przejściowo torfowiskowych. Reprezentują one zatem młode inicjalne postacie siedliska, cechujące się dobrym uwodnieniem, dominacją *Sphagnum fallax* w warstwie mszystej z domieszką wysokotorfowiskowego *Sphagnum magellanicum*, stąd stopień reprezentatywności C. Oba płaty nie są obecnie zagrożone, ich stan zachowania jest dobry (B). W przeszłości bezleśne torfowiska wysokie mogły na tym obszarze zajmować większą powierzchnię, ale uległy przekształceniu w bory bagienne wskutek odwadniania. Ogólnie, znaczenie obszaru dla ochrony siedliska, z uwagi na niewielką powierzchnię zajmowaną w obszarze, oceniono na C.

Siedlisko 7120. W obszarze są dwa płaty siedliska, oba w stanie postępującej regeneracji. Torfowisko w oddziale 127 f reprezentuje typowe dla Pojezierza Bytowskiego torfowisko kotłowe z niewielkim zbiornikiem dystroficznym. Pomimo stale funkcjonującego odwodnienia postępuje regeneracja roślinności torfowiskowej poprzez fitocenozy z udziałem *Sphagnum fallax*, *Carex rostrata* i *Eriophorum angustifolium*. Drugi płat (wydz. 172 b, południowa część kompleksu „Torfowisko w Studzienicach”) znajduje się w płytszym obniżeniu, a w miejscach dawnej płytkiej eksploatacji torfu regeneruje roślinność mszarna z masowym udziałem *Rhynchospora alba*. Torfowisko to cechuje się dobrym uwodnieniem i obecnie nie jest odwadniane. Oba płaty są dobrze reprezentatywne dla siedliska (reprezentatywność B), dobrze zachowane (stan zachowania B), ich powierzchnia względna jest niewielka (ocena C). Ogólnie, znaczenie obszaru dla ochrony siedliska jest znaczące (ocena ogólna C).

Siedlisko 7140. W obszarze jest kilkanaście płatów siedliska. Siedlisko występuje tu w dwóch typach: pierwszy w sąsiedztwie jezior dystroficznych jako rozwijające się na ich obrzeżu pła mszarne oraz drugi w niewielkich płytkich obniżeniach jako silnie uwodnione mszary ze *Sphagnum fallax*. Wszystkie torfowiska przejściowe w obszarze są dobrze uwodnione, reprezentują ubogi wariant torfowisk przejściowych bardzo silnie nawiązujący do torfowisk wysokich. Perspektywa ich ochrony jest dobra. Płaty siedliska w obszarze są więc bardzo dobrze reprezentatywne dla siedliska (reprezentatywność A), dobrze zachowane (stan zachowania B), ich powierzchnia względna jest niewielka (ocena C). Ogólnie, znaczenie obszaru dla ochrony siedliska jest dobre (ocena ogólna B).

Siedlisko 91D0. W obszarze jest kilkanaście płatów borów i lasów bagiennych. Są to bory bagienne, rzadziej

fitocenozy o pośrednim charakterze pomiędzy borami a brzezunami bagiennymi lub brzeziny bagienne. Większość płatów jest silnie odwadniana, była też w przeszłości obsadzana, w tym także gatunkami obcymi (świerk, modrzew). Dobry stan reprezentują tylko młode postacie boru bagiennego w sąsiedztwie torfowisk wysokich i jeziorzek dystroficznych. Płaty siedliska w obszarze są dobrze dla niego reprezentatywne (reprezentatywność B) i średnio zachowane (stan zachowania C). Ich powierzchnia względna jest niewielka (ocena C). Ogólnie, znaczenie obszaru dla ochrony siedliska jest znaczące (ocena ogólna C). Siedlisko 9110. Zasoby siedliska w obszarze obejmują kilkanaście relatywnie niewielkich płatów o łącznej powierzchni ok. 50 ha (powierzchnia względna C). Cechą charakterystyczną jest ich duże zróżnicowanie wiekowe, jak również strukturalne na niewielkim terenie. W granicach ostoi można spotkać zarówno homogeniczne młodniki i drągowiny bukowe, jak również drzewostany starszych klas wieku często z domieszką dęba bezszypułkowego (czasem szypułkowego), sosny zwyczajnej oraz brzozy brodawkowatej. W ostoi przeważają drzewostany starszych klas wieku. Podsumowując, płaty siedliska w obszarze są znacząco reprezentatywne (C), ich stan zachowania jest dobry (C), stąd ocena ogólna siedliska C. Siedlisko 9190. W obszarze stwierdzono trzy niewielkie płaty siedliska Ekspansja buka pospolitego, jego bonitacja oraz brak w runie roślin charakterystycznych dla zbiorowiska może wskazywać na kwaśną buczynę, jako zbiorowisko potencjalne. W związku z powyższym ocena reprezentatywności siedliska D.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	J02.01.02		i
H	J02		i
H	B02.02		i
M	I01		i
M	H01.09		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
M	B02.01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0

Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Bociąg K., Gos K., Nowiński K., Kozak A 2012. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Studzienickie Torfowiska PLH 220028 w województwie pomorskim, Gdańsk, mscr.2. Jamowski M. 1990. Torfowiska woj. słupskiego. AR-WBPP, Szczecin. 3. Kondracki J. 1967. Geografia fizyczna Polski. PWN, Warszawa, s. 5754. Kondracki J. 2011. Geografia regionalna Polski. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa, s. 441.5. Mieńko W. i in. 2002. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Studzienice. Biuro Dok. i Ochr. Przynr., Gdańsk. Msc. 6. Stachy J. (red.). 1987. Atlas Hydrologicznego Polski, IMGW, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa, 79 ss.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku
Adres:	Polska Chmielna 54/57 80-748 Gdańsk
Adres e-mail:	sekretariat.gdansk@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Studzienickie Torfowiska PLH220028 (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1458) Link: http://bip.gdansk.rdos.gov.pl/zarzadzenia-regionalnego-dyrektora-ochrony-srodowiska-w-gdansk
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH220028

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--

